

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 1. Sanctissima Virgo nutrit opiparè filios suos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

nem, hujus imminuere fervorem, ac inferere fastidium animabus infirmis, non solum indiscretionum omnium est maxima, sed impietas summe abominanda.

Ceu talem pariter redarguo ipsam, concludit bonus senex, & ut magis adhuc confirmem te in conceptâ opinione, observa bene, quid sim dicturus tibi.

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo ostendit bonitatem veram Matris erga fideles servos suos.

ARTICULUS VI.

Tantis nemo distinetur negotijs, quantis Mater Infantem suis complectens brachijs; ipsa totam impendit se illi, hæc aliter, ac si totum moderandum haberet imperium, tantis urgetur circa illum sollicitudinibus: nihilominus omnes ipsius curæ universaliter reducuntur ad tria, quæ sunt: ipsum nutrire, ipsum vesti-

re, ipsum instruere. Jam vide, an sanctissima Virgo non præstet hæc omnia circa Christianos, qui sunt Filij ipsius, potissimum circa eos, qui singulariter devoti sunt illi: Ipsa hos nutrit opiparè, ipsa hos vestit magnificè, ipsa hos instruit mirificè. Advertas velim, quid tibi dicturus sim, & fateberis id verum esse.

§. I.

Sanctissima Virgo nutrit opiparè Filios suos.

Imprimis quod verum sit, nutrire hos ipsam admodum opiparè, magna est promissio facta nobis à Vate Isaia, quam in Virgine sanctissimâ aspiciamus ad impletam: *Mammillâ Regum lactaberis.* Si quidem nonne ipsa, postquam suas porrexit mammillas Regi Regum, proprio Dei Filio, & has quoque porrigit nobis? nobis, quibus honor est, ut fratres ipsius nominemur & simus: diversâ id quidem accidit ratione, non minus tamen

R. P. Isaac Consiliarius. Tom. III,

lautâ, splendidâ, jucundâ. Nonne enim ipsa Verbum adorandum, Panem inquam Angelorum, eo collocavit in statu, ut manducari posset à nobis? *Panem Angelorum manducavit homo.* Quomodo Verbum, quod totum spirituale est, nutrire posset homines, qui corporales sunt, nisi hoc verbum, sicut ipsi fieret quoque corporale? Hoc est, quod Mater Admirabilis in nostrum effecit favorem. Audi, quomodo S. Augustinus hoc nobis

V u u u expo

exponat prodigium modo pro more suo admodum sublimi.

3. Augustinus Conc.
1. in Psal.
33.

Et hoc in sermone primo super Psalmum 33; ubi sic loquitur: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum: Ecce cibus sempiternus, sed manducant Angeli, manducant superare virtutes, manducant cœlestes Spiritus; & manducant & saginantur, & integrum manet, quod eos satiat & letificat. Quis autem homo posset ad illum cibum? unde cor tam idoneum illi cibo? oportebat ergo, ut mensa illa lactesceret, & ad parvulos perveniret. Unde autem fit cibus lac? Unde cibus in lac convertitur, nisi per carnem trajiciatur? Nam Mater hoc facit; Quod manducat Mater, hoc manducat Infans: Sed quia minus idoneus est infans, qui pane vescatur; ipsum panem Mater incarnat, & per humiditatem mammilla & lactis succum, de ipso pane pascit infantem. Mater incarnat Panem, MARIA vestit carne mortali Verbum Patris, quod verus est Panis Angelorum, & per humilitatem mammillarum suatum ipsa convertit illud in lac, ut parvuli infantes vivere possint è pane fortium, & homo manducaret Panem Angelorum. Panem Angelorum manducavit homo,*

Obstringimur Sanctissimæ Virgini, quod nutriamur

Majores filij aliâ ratione nutriuntur, quàm minores. Pater cœlestis opiparè tractat majores suos filios in convivio gloriæ suæ, nutriens illos eodem Verbo, quod

propria ipsius est vita: Ecce panem æternum Angelorum. Mater Virgo opiparè quoque tractat parvulos suos filios in convivio gratiæ, nutriens illos eodem Verbo à se incarnato. Non potuissimus manducare hunc panem in totâ suâ fortitudine; non potuissimus nutriti puris delicijs Verbi, sicut Angeli, qui intuentur ipsum clarè in splendoribus ipsius gloriæ: non potuissimus recipere propriam ipsius substantiam in sanctâ Communione, nisi Mater incarnasset ipsum. Ecce quomodo homo manducet Panem Angelorum, mediante Matre, quæ conficit ex eo lac infirmitati infantium proportionatum.

O! si nôsses hæc super re affectus & sensa Cordis ipsius, videres non esse Matrem tam sollicitam, ad præbendum filio suo ubera sua.

Nónne auscultas, quomodo invitet te tenerrimo veræ Matris affectu? Venite; *Comedite panem meum, & bibite vinum, quod misit vobis: Venite, charissimi filij mei, venite ad sinum Matris vestræ; venite & comedite panem Angelorum, è quo confeci vobis jucundum manna hominum, tribuens illi hoc Corpus, quod recipitis in sanctâ Communione: Venite bibite hoc vinum, quo incendantur omnes Beati, ab ubertate domûs Dei; sed cujus ego vobis immutavi colorem, temperavi fortitudinem, ut conficerem vobis lac bonum, summè idoneum* ad

Sanctissima
Virgo de-
bet ubera
in sancte
liberato.

Prov. 9, 13

Sanctissima
Virgo de-
bet ubera
nos dignè
Communi-
cantes.

ad nutriendum opipatè infantiam vestram. Venite & videte, an verum sit, quòd ubera mea pro vobis meliora sint vino.

Sanctissima Virgo praeberet ubera suo sancto lactenti.
 Desideras aliquid magis luculentum, ad ostendendum tibi, Sanctissimam Virginem esse veram Matrem, quae proprio lacte suos nutrit filios. Refert Baronius ad annum millesimum vigesimum octavum, quòd sanctus Fulbertus Episcopus Carnotensis, totus devotioni Sanctissimae Virginis addictus, qui pulcherrimum librum ad ipsius gloriam exaratum nobis reliquit, & Ecclesiam honori ipsius aedificavit, acceperit ab ipsa, velut pro quadam remuneratione, singularitatem omninò hunc favorem. Apparuit nimirum illi in summis morbi angustijs, & periculo mor-

tis constituto, cùmque ipsi sua praebuisset ubera ad sugendum ex ijs lac, mox sanitati restitutus fuit, & insuper locupletatus dono Prophetiae.

Plerique Auctores, qui commendarunt fastis vitam devotissimi & doctissimi Patris sancti Bernardi, concorditer referunt, quòd Sanctissima Virgo ipsamet expresserit lac è Virgineis suis uberibus; idèque ipsius instillayerit ori; & plures asserunt, quòd saepius in vita sua à divinà hanc Matre, singularem hunc receperit favorem; quòdque propterea videatur divina gratia ita obsedisse ipsius labia, ut nihil nec dicat, nec scribar, quod caeli sapore, & paradisi unctiōne non demulcet animas.

§. II.

Sanctissima Virgo vestit magnificè filios suos.

Sanctissima Virgo delectat videre suos dignos Communitatem.
 Secundum Matrem erga filios suos est munus, illos vestire. Tota Ecclesia credit ex pià traditione, quòd Sanctissima Virgo consecerit proprijs suis manibus omnia vestimenta, quae adorandus ipse portavit Filius, non tantùm suae tempore infantiae, sed etiam per totam vitam suam; & praecipuè tunicam illam inconsuetilem, cujus fit mentio in enarratione Passionis ipsius. Et Historia Ecclesiastica nobis ingentem Exemplorum refert copiam, qui-

bus ostenditur, quàm sollicitè pluribus sibi speciali devotione addictis & singulariter à se filiorum more dilectis, suppeditaverit vestimenta.

Ipsa proprijs suis manibus dedit S. Ildephonso charissimorum filiorum suorum non minimo, casulam quandam pretiosissimam, quae usus est ad conficienda sacra Mysteria in praecipuis solemnitatibus.

Eundem favorem exhibuit sancto Bonito, Episcopo Claremon-